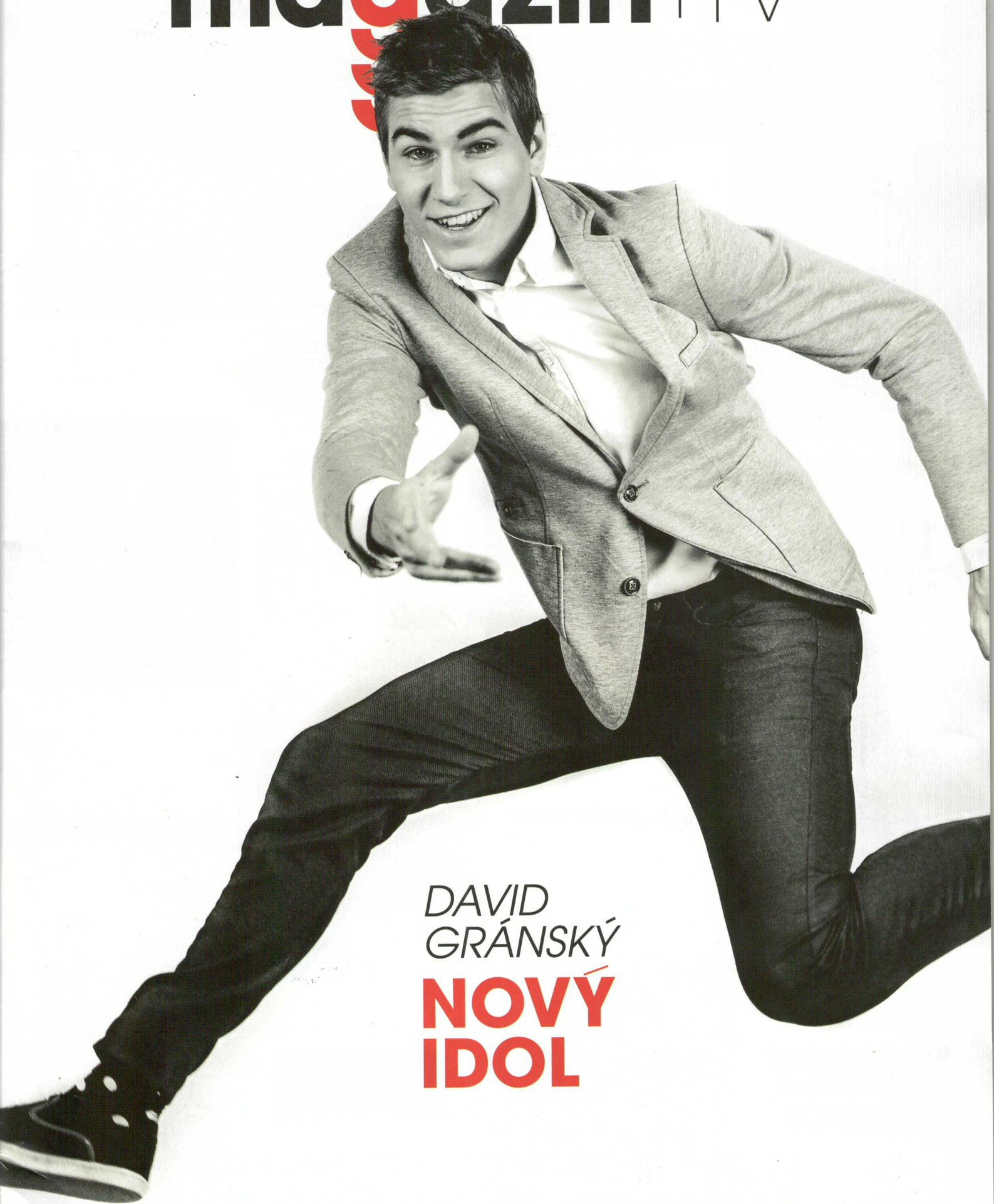

DNES

číslo 1 • 5. 1. 2017

magazín+TV

DAVID
GRÁNSKÝ

**NOVÝ
IDOL**

JAKÝ MÁM HUDEBNÍ SLUCH

Nějaký mám, ale v žádném případě absolutní. Ráda zpívám, když se hraje. Občas doma sedneme k pianu, hrajeme se synem a Anička k tomu píská na flétnu nebo zpívá.

K ČEMU JSEM ANNU VEDLA

Sedí naproti, tak je to těžké... Vedli jsme ji k samostatnosti. Třeba nevěděla, jestli půjde na ekonomii, nebo na medicínu. Řekli jsme jí pro a proti, ale ať se rozhodne sama. A ona pak chodila nahoře po balkoně a nakonec oznámila, že půjde na mezinárodní obchod. A hned nám začala pomáhat. V šestnácti, když byla u babičky v Praze na brigádě, prodala svoje první piano.

JAK POZNÁM KVALITNÍ PIANO

Jde o pocit. Můžete mít i levnější piano, ale když vám sedne a dobře se na něj hraje, tak proč ho nekoupit. Na druhou stranu je otázka, jestli tak, jak hraje teď, bude hrát ještě za tři roky. Poznám i rozladěné piano, ale naladit ho neumím.

KDE JSME PROŽILI VÁNOCE

Tradičně doma. Kdysi jsme vyrazili do Egypta, ale jak jsme nebyli na Štědrý večer doma, všichni jsme to obrečeli. Takovou chybu už neděláme. Scházíme se jako velká rodina, Anička, malý Tonda, manžel, jeho rodiče, moje rodiče a sestra. Nově přibyl Adam, který si vzal Aničku v létě, a oba byli s námi u stolu.

KDY SE VĚNUJU SYNOVI

Ráno ho vypravuju do školy, je v první třídě, hodně si povídáme. Manžel ho zase vyzvedává a potkáme se až u večere. Ale dělám s ním úkoly a jdu ho uspat. Každý večer mu čtu. A samozřejmě jsme spolu o víkendu. Má to na střídačku, chvílku je s námi, chvílku s Aničkou, babičkou, dědou nebo tetou, takže je vzácné, když jsme všichni pohromadě.

JAK JSME VYBÍRALI JMÉNA

Anička byla jasná volba od začátku. U Tondy to bylo složitější. Manžel chtěl Bohouše, ale já říkala, že to je jako ten uslintaný pes z televize. Chtěla jsem Honzu, ale protože jsme se neshodli ani na Bohoušovi, ani na Honzovi, zvolili jsme Antonína. Je to taky hezké jméno, navíc tradiční v našem rodě.

CO MI DĚLÁ RADOST

Pianista roku. Takhle soutěž je naše srdeční záležitost, teď chystáme už pátý ročník. Koná se v krásném prostředí hotelu Boscolo a finále potom v Rudolfinu. Soutěž vznikla v Maďarsku, kde se jmenovala Barový pianista. Líbilo se mi to, něco takového jsme potřebovali, protože chceme dostat živou hudbu mezi lidi. Postupně, jak se hlásí čím dál lepší pianisté, jsme přestali používat název Barový pianista a máme Pianistu roku.

Zuzana Petrofová

PODNIKATELKA, MATKA ANNY PROUSKOVÉ

30. ZÁŘÍ 1968 V HRADCI KRÁLOVÉ

Zuzana Ceralová Petrofová je jednatelkou a prezidentkou firmy PETROF, která vyrábí klavíry a pianina. Je prapranučkou zakladatele. Objevuje se v žebříčcích nejvlivnějších žen Česka, roku 2014 byla Manažerkou roku. Kromě Anny má šestiletého Antonína, manžel je docentem kardiologie.

STUDENTKA, MANAŽERKA, DCERA ZUZANY PETROFOVÉ

8. SRPNA 1992 V HRADCI KRÁLOVÉ

Ve firmě má na starosti vybrané obchodní partnery a teritoria, pomáhá v marketingu, vede facebookovou stránku. Studuje mezinárodní obchod na Vysoké škole ekonomické v Praze. Také manžel Adam pracuje ve firmě v marketingu.

Anna Proušková

TEXT TÁNA NEČADOVÁ
FOTO MARTIN VESELÝ, MARFA

JAKÝ MÁM HUDEBNÍ SLUCH

Podobně jako maminka. Na piano jsem hrála dlouho, ale teď mám trochu pauzu. Čekáme, až nám vyrobí pianino, které jsme dostali od firmy jako svatební dar. Nechali jsme si udělat takové moderní, co se nám hodí do bytu. Zatím doprovázím maminku a bráchu na flétnu.

KDE SPOLU HRAJEME

U rodičů. Sousedí jsou v klidu, protože tatínek má rád své soukromí, takže dům je tak trochu nedobytný a není nic slyšet. Na Vánoce jsme trénovali koledy, tak jsme si krásně zamuzicírovali.

PROČ NEJSEM PETROFOVÁ

Kdysi jsme to s mamkou řešily, radili nám to i obchodní partneři. Šly jsme na matriku a tam řekli, že kdybych se chtěla jmenovat Petrofová, tak si buď musím vzít Petrofa, nebo by mě maminka musela pojmenovat Ceralová Petrofová už při porodu, anebo si musím vyměnit jméno z Ceralová na Petrofová. Na to mi tenkrát, ještě před mojí svatbou, řekl tatínek, ať se tedy odstěhuju, když se nebudu jmenovat stejně jako on.

JAK MI MÁMA MLUVÍ DO ŽIVOTA

Jak se s ní radím v práci, tak se radím i v soukromí. Když je potřeba, poradí, ale do ničeho mě nenutí. Ani do partnera mi nikdy nemluvila a myslím si, že je spokojená, jak jsem si vybrala. (Zuzana: Soutěžím o titul tchyně roku.)

V ČEM JE NA MĚ PŘÍSNÁ

V ničem. Vždycky jsme měly kamarádský vztah, když na mě byla přísná, tak jsme se tomu potom obě smály. Podobně jsem to měla s tatínkem, i když ten byl ostřejší. Maminka je tvrdší spíš jako šéfová. Ale i v práci spolu vycházíme dobře. Máme na spoustu věcí stejný názor, a kde ne, tam se snažíme dojít ke kompromisu.

NA CO MÁME JINÝ NÁZOR

Občas mi říká: Nebuď stará. Když už chci jít domů, nejradši by byla někde na diskotéce. Já už bych šla spát a ona by ještě pařila.

KDY SE VÍDÁME

V práci denně. Před rokem jsem se sice odstěhovala, ale i tak se vídáme často i mimo práci. A o víkendu býváme u rodičů. Teď s manželem řešíme bydlení, tak se pořád kolem toho scházíme. Nejen s mými, ale i s Adamovými rodiči, ti jsou taky moc fajn.

JAK SE STARÁM O BRÁŠKU

Musíme se nějak vykrýt, když maminka tolik cestuje. Pomáhala jsem, už když byl brácha malý. Na všechny lumpárny je ale expert babička, ta s ním vymýšlí srandičky. Spolu si zase pouštíme filmy, které rodiče nesnáší. Jsem ségra, ne matka.